

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Ianvarivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

6
MARTYROLOGIUM
MONASTICUM
BENEDICTINUM,

Singulis anni diebus iuxta nouam Calendarij ra-
tionem accommodatum.

I A N V A R I V S.

Calendis Ianuarij.

IN Territorio Lugdunensi, Monasterio Iu-
rensi, Sancti Eugendi Abbatis, cuius ui-
ta uirtutibus, & miraculis plena fuit. Apud
Viennam Gallia: Sancti Clari, Abbatis San-
cti Marcelli, doctrina, & sanctitate insignis.
In cœnobio Selgenstadiensi in Germania,
Sancti item Clari, Abbatis Sanctorum Mar-
cellini, & Petri, qui multis uirtutibus inui-
ta, & post mortem (iuxta nomen suum) cla-
rus effulsi. Eodem die Sancti Eugendi Abbatis Condatensis, qui à
septimo ætatis anno, quo Monasterium ingressus est, usque ad sexa-
gesimum, quo obiit, nunquam è Monasterio egressus legitur.

I A N V A R I I.

Monasterio Iurensum] D. Fraciscus Maurolycus Abbas in Mar-
tyrologio suo legit Virensium, alij Virentium, de quorum nominum
differentia, & lectione legitima, vide Casarem Baronium in Annota-
tionibus Romani Martyrologij, ad diem 28. Februarij. Est autem Mo-
nasterium Iurense in Burgundia Comitatu, non procul à Bisuntio.

Eugendi] De eo hac die Martyrologium Romanum cum Casare Ba-
ronio; Beda, Wsuardus Monachus, Ado Treuirensis Episcopus, D. Fran-
ciscus Maurolycus Abbas Messanensis, qui Eugenium, sed corruptè le-
git; Petrus Galesinius, Constantius Felici Medicus, in Calendario, seu Ephe-
meride historica, & alij nonnulli, qui Martyrologia scripsere hac die: ho-
rum aliqui Augendum eum vocant, sed Eugendum dici debere, nos vete-
rum monumentorum docet auctoritas. Huius vitam ab eius discipulo
Anonymo fideliter conscriptam habet Frater Laurentius Surius Carib-
sianus,

tris Pipini Regis Franciæ filius, & Sancti Petri Corbeie Abbat, ubi & sepultus est cum hoc Epitaphio.

Hic iacet eximius meritis Venerabilis Abra,
 Noster Adelhardus, dignus honore senex.
 Regia profapies, Paradisi iure colonus,
 Vir charitate probus, moribus, atque fide.
 Quem dum sub titulo recolis tu quisque uiator,
 Cerne quid es, quid eris, mors quia cuncta rapit.
 Nam post Octauas Domini hic carne solutus
 Succedente die astra petiuit ouans.

Baldulphi monachi] *Sive Bladulphi, littera l, immutata, de quo Maurolycus, & Felici, hac die. Fuit is Monachus Monasterij S. Columbani, Bobij, de cuius rebus gestis, nihil præter nudum nomen, quod reperitur in eius, & aliorum translatione, die ultimo Augusti, hæcenus cognoscere potui.*

TERTIO NONAS IANVARIII.

IN Mareolo, iuxta Attrebatum, depositio Sanctæ Bertiliæ uirginis, quæ hoc ipsum suum prædium Sanctæ Mariæ tradidit, & Monasterium consecrauit, in quo ieiunijs, & orationibus uacans, quieuit in pace.

IANVARIII 3.

Mareolo] *Nunc est Monasterium Canoniorum in Belgio, territorij Attrebatensis; quod olim fuit Benedictinorum, in honorem Sanctæ Mariæ consecratum.*

Bertiliæ] *De qua Molanus in Calendario Belgico, & in indiculo Sanctorum Belgij, hac die. Chronicon item Cameracense, lib. 2. Elevationis eius festum, octauo calend. Octobris celebratur.*

PRIDIE NONAS IANVARIII.

BRemis, depositio Sancti Lubentij Archiepiscopi, qui tantæ castitatis fuisse perhibetur, ut raro se mulieribus uidendum præbuerit, tantæ abstinentiæ, ut pallida ieiunijs ora portauerit, tantæque humilitatis, & charitatis, ut in claustro, etiam Episcopus existens, sicut unus fratrum uixerit. Sua etiam prædicatione, multos à gentilitatis errore, ad fidem adduxit; & bonis operibus plenus, ut Pastor bonus, in pace quieuit.

IANVARIII 4.

Lubentij Episcopi] *Sive Libentij, cuius transitus notatur hac die ab Alberto Abbate Stadensi in Chronico, qui eius res gestas summam comprehendit. Agunt de eodem Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 4.*

lib. 4. c. 111. & Crätzius in Metrop. lib. 3. c. 42. & 48. Fuit natione Italus, Monachus, & Abbas Hirsfeldensis, ac demum Bremensis Archiepiscopus VIII. Obijtq; anno 1013. regimini sui 25. Bremis sepultus.

NONIS IANVARI.

Romæ, Sanctæ Aemilianæ uirginis, Amitæ Sancti Gregorij Magni Papæ, Hæc uocante Tharsilla sorore, quæ ad Deum præcesserat, hac ipsa die migravit ad Dominum: cui hoc ille testimonium dat, Vno ardore conuersæ, sub districtione Regulæ uiuentes, in domo propria socialem uitam ducebant, & quotidianis incrementis, cæperunt in amorem conditoris sui crescere, & cum hic essent solo corpore, quotidie ad æterna transire.

IANVARI 5.

Aemilianæ] De hac mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus hac die. Sanctus item Gregorius, Homilia 38. Floruit circa annum Domini 590.

Sub districtione Regulæ] Hinc colligimus non solum in cænobijs, uerumetiam in proprijs domibus sanctos illius sæculi uitam Monasticam obseruare solitos, quod non ita crebra Monasteria, ut nunc, inuenirentur. Quod idipsum obseruasse legimus Sæctam Gudulam, quæ cum à beata Gertrude Regularem uitam edocta fuisset, in domo postmodum paterna, eandem tenens, immaculatam ad finem usque seruauit. Idipsum, plurimi Sancti Monachi & Moniales postea imitati sunt, non solum Benedictini Ordinis nostri, sed & aliorum, ut clarissimè patet in illa Sanctissima Catarina Senensi, quam Dominicani Ordinis fuisse, non solum eius uita, at maxime unanims omnium Patrum illius Ordinis cõsensu confirmat; quamuis non in cænobio, sed in domo paterna & propria, sub regulari disciplina, uitam duxerit. Cuius rei plura testimonia in Chronicis Patrum Franciscanorum legimus, quæ sub silentio, ob breuitatem, præterimus. Et hæc contra nonnullorum cauillationes dixisse sufficiat.

OCTAVO IDVS IANVARI.

Apod Duacum Flandriæ, Commemoratio Sancti Mauróti Abbatís eiusdem ciuitatis Patroni, quod hac die eius meritis, & presentia liberati sint Duacenses, à traditione Gasparis Colinezi summi Gallorum Ammiralij, anno Domini 1536. Cum enim ille hac nocte, in qua præcipuè populus Flandricus ex antiqua consuetudine mero indulgere solet, Urbem capere moliretur, quod omnes ebrios ac sopori deditos se inuenturum putaret, apparuit Sanctus Maurontus in somnis Custodi Ecclesiæ Sancti Amati (in qua sacrû eius corpus quiescit) ei que ut matutini signum daret, usque tertio præcepit;

cepit; quod cum facere recusaret horam matutini nondum aduenisse asserens, ab eo coactus tandem perfecit. At cum matutinum pulsare se crederet Campanæ ipsæ non matutini, sed armorum signa dabant: quarum sonitu populus excitatus, ad mœnia cum festinatione armatus properans, ipsum Sanctum, ueste Monachali fulgida, lilijs aureis resperfa (sic enim depingitur) indutum, dextraque Regale Sceptrum tenentem, ac mœnia circumeuntem, claris oculis viderunt; eumque, donec populus excitaretur, Urbem suam defendisse apertissime cognouerunt. Cuius beneficij gratia à S. P. Q. Duacensi, hac die Processiones solennes institutæ sunt, in quibus Venerandæ eius reliquiæ, in capsâ argentea reconditæ, maxima cum populi frequentia, & deuotione, ab Ecclesiæ Canonicis reuerenter deportantur.

I A N V A R I I 6.

MAuronti] De eo plenius agetur die 5. mensis Maij eius nomini sacro.

Apud Duacum) In confinibus Gallie, inter Cameracum, & Tornacum ciuitates; in qua Vrbe anno reparatæ salutis 1554. die 15. Maij mortalis huius lucis particeps effectus sum. Quæ vrbs postmodum à Philippo II. Hispaniarum Maximo Rege, anno 1562. Academia, siue vniuersali studio decorata, viros summos (vt Illustrissimum S. R. E. Cardinalem Gulielmum Alanum Anglum, sacra Theologiæ professorem, & alios permultos) processu temporis peperit, & parere non cessat.

Processiones solennes] His, in comitatu Patris mei Amati Vrion, Vrbs illius Procuratoris generalis, qui primus omnium, vt mihi pluries retulit, mœnia armatus conscendit, visionemque hanc mirabilem videre prior meruit, interfuisse, Reuerendissimumque, Dominum D. Franciscum Richardum, illius, ac Attrebatensis Ciuitatis Episcopum, summa doctrina virum (qui Concilio Tridentino maxima sua cum laude adfuit) rem gestâ Populo pendentem proprijs auribus, sepius audisse me recolo.

SEPTIMO IDVS IANVARIII.

Tremonia in Diœcesi Agrippinenfi Passio & Translatio Sancti Reinaldi Monachi, & martyris: qui nobili genere ortus (fuit. n. Haimonis viri, & Equitis nobilissimi filius) militia seculari, in qua sibi summum gradum acquisierat, relicta, Colonia Sancti Pantaleonis Monachus factus, uitæ sanctitate, & miraculorum multitudine clarus, à nefarijs lapicidis, quibus præfectus erat, occisus in puteum proiectus est: unde post Dei admonitu eductus, Tremoniensibus, ab Annone Archiepiscopo Coloniensi alicuius sancti Corpus sibi dari

dari postulantibus, datus est, quo eorum terra reuerētior esset, & ab hostibus securior, cuius in honorem insignem construxerunt Ecclesiam. In Solemniaco Monasterio, Sancti Stilonis Monachi, In territorio Senensi, Beati Alberti Eremitæ Mont' Alcei, Ordinis Camaldulensis, miraculis clari, qui uigefimoseptimo conuersionis sue, anno migravit ad Dominum.

I A N V A R I I 7.

Reinaldi] De eo Molanus in addit. ad *Vsuardum*, & *Galesinius* hac die, qui *Reinoldum* scribunt: Frater item *Petrus Cratepolius* *Minorita Colonienfis* in eo, quem composuit de *Episcopis Germania*, Libro, in litera *R. Ioannes* quoque *Trittemius* de *vir. illust. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 249.* qui *Remoldum* (literis *i* & *n*, in *m* conuersis) legit, ac Fratrem *Conuersum* cœnobij *S. Pantaleonis* fuisse cum *Cratepolio* testatur. *Huius* *vita* & *martyrium*, *Typis impressum*, anno *Dominii 1485.* legitur. *Res* item *eius gestas* uidi, & legi *Gallica*, ac *Italica* lingua *rythmicè* conscriptas, in quibus, & *monachismus* eius confirmatur. *Floruit* autem ut ex *is* apparet tempore *Caroli Magni Imperatoris*, fuitq; ut testatur etiam *Trittemius*, *Haymonis* filius, quem *Ludouicus Ariostus* in suo *Rolando*, quiq; illum sequuntur, alijq; nonnulli, qui eum præcesserunt, ut *Boyardus*, & *auctores fabularum Mælgigij*, *Fratriq;* eius *Viuiani*, & aliorum (vt vulgo loquuntur) *Romaniorum*, *Dominum Castrum Montis Albani* in *Provincia*, faciunt. At *Franciscus Belforestius* in *Cosmographia* sua, in *Provincia* descriptione, & in *annalibus Franciæ*, id pernegat, *Castrum Montis Albani* multis retro seculis constructum fuisse demonstrans: dubitatq; utrum iste *Rainaldus* unquam fuerit necnè: quod si fuerit, temporibus *Caroli Martelli*, *Caroli Magni Aui*, aut certè centum annis post *Carolus Magnum* uixisse comprobat. Porro fuisse, *res eius gestæ*, ac fideliter conscriptæ, ipsius, *Patrisq;* eius, nomina, necnon & eiusdem reliquiæ, magna quæ cum deuotione *Tremonia* asseruantur, apertissimè testantur. Quo tamen tempore *Caroli Magni*, an alterius, parum ad nos attinet, cum nobis sufficiat probare hunc esse *Rainaldum Palatinum*, *Haymonis* filium, de quo tanta, tamq; stupenda, & humanum captum excedentia à quibusdã auctoribus narrantur. In contrarium tamen uidentur duo potissimum: unum, quod *Monasterium S. Pantaleonis* constructum legatur à *S. Brunone Colonienfi Archiepiscopo*, *Orthonis Magni Imperatoris* fratre, anno *nongentesimo sexagesimo quarto*: quod si ita est, non potuit iste *Rainaldus* floruisse *Caroli Magni* tempore, nec *Monachus S. Pantaleonis* fuisse, cum cœnobium nondum esset. Alterum, quod *F. Petrus Cratepolius* in *compendio uitæ* eius dicit uixisse anno *Dominii millesimo ducentesimo*

fimo

simo trigesimo nono: Igitur non potuit esse iste Raynaldus Palatinus qui temporibus Caroli Magni claruisse fertur. Sed his obiectionibus facile respondetur. Et quod ad primum, attinet, ex historijs constat canobium S. Pantaleonis, multis sæculis ante Brunonem edificatum fuisse, qui illius prima fundamenta non iecit, sed uetustate iam collapsum suis sumptibus reparauit, & quod prius S. Pantaleonis nuncupabatur, in noua edificatione, Sancto Pantaleoni, nomina Sanctorum Cosmæ, & Damiani medicorum Dei adiecit, & ex horum trium Sanctorum nuncupatione, denominationem habere præcepit. Fuisse uerò ibidem multò ante Monasterium cõstructum docemur item ex uerbis Doctissimi Molani in Martyrologio suo die 13. Octobris, ubi sic ait: Colonia in Monasterio Sanctorum Pantaleonis, Cosmæ, & Damiani medicorum Dei, inuentio corporis Sancti Maurini Abbatis, & martyris, quod anno Dominicæ Incarnationis nongentesimo sexagesimo quarto, dum fundamentum eiusdem Ecclesiæ effoderetur, cum huiusmodi inscriptione repertum est, Hic requiescunt ossa bonæ memoriæ Maurini, qui in atrio Ecclesiæ martyrium pertulit, sub die quarto idus Iunij. Quod uerò fuerit iste Maurinus Abbas S. Pantaleonis testatur Cratepolius sic inquit. Sanctus Maurinus martyr, uixit, & requiescit Coloniae in cænobio Diui Pantaleonis. Inuentum est autem eius corpus, quando Sanctus Bruno Archiepiscopus Monasteriũ illud edificauit anno 964. Fuit ibi Abbas, & Sanctissime uixit. Hæc Petrus. Facta est autem hæc Inuentio eo anno quo Monasterium refecit S. Bruno, & multis ante annis iste S. Maurinus ibidem Abbas fuerat, ut ex eorum uerbis patet: potuit ergo Sanctus Raynaldus eo tempore, eodem in loco Christo nomen dedisse, uitamq; duxisse Monasticam, qui fortasse cum eodem S. Maurino, uel certe eadem de causa, martyrium subiit: occisus enim legitur in Ecclesia à lapicidis.

Ad Cratepolium uerò non est quod multum immerer, cum sibi ipsi non constet: nam corpus Sancti Raynaldi traditum refert Tremoniensibus, ab Annone Coloniensi Archiepiscopo: & duos Annones illi sedi præfuisse lego apud Democharem de sacrif. Missæ, Tomo 2. cap. 36. primum anno 680. qui usque ad 700. peruenit, ut auctor est Cratepolius, at hic excluditur: secundum anno 1056. centum octoginta tribus annis ante Cratepolij computum, & ab hoc, Sancti Raynaldi reliquiæ Tremoniensibus data. Cum igitur eius reliquiæ iam ab omnibus honorarentur ducentis serè annis ante quam Cratepolius eum uixisse dicat, necesse est, ut eius auctoritas ruat. Et per consequens potuit noster S. Raynaldus uixisse Caroli Magni temporibus, & canobitalem uitam in Templo Sancti Pantaleonis duxisse.

xiffe, uti in precedentibus demonstravimus. *hanc Tab. iustitiam*
 Stilonis Monachi] *De quo Molanus in addit. ad Usuardum, Galef-*
nius Maurolycus, & Felici, hac die: Acta tamen eius melitent.

Alberti Eremitæ] *Tabule Camaldulenses de eodem agunt hac die:*
cius vitam breviter describit Dominus Augustinus Florentinus, Ordinis
Camaldulensis Monachus, Parte secunda Historiarum Camaldulen-
sum, lib. 2. cap. 14.

SEXTO IDVS IANVARIJ.

TRecas Sancti Frodoberti Abbatis, admirandæ sanctitatis viri.
 Apud Bruxellam in Brabantia, depositio Sanctæ Gudilæ virgi-
 nis, quæ illustri genere nata, ac à B. Geltrude in Monasterio Niuel-
 lensi instituta, vt ætate, sic Christianis virtutibus progrediens perpe-
 tuò se religiosè exercuit, in vigilijs, oratione, ieiunijs, & in omni pie-
 tatis officio: cuius sacri corporis reliquiæ ibidem in Ecclesia eius no-
 mini consecrata, magna cum veneratione asseruantur. In Monaste-
 rio Vallis Umbrosæ depositio Sancti Petri, cognomento Ignei, S.
 R. E. Cardinalis sanctitatis clari.

IANVARIJ 8.

Frodoberti] *De quo Molanus in additionibus ad Usuardum hac die.*
 Gudilæ] *De ea Martyrologium Bruxellense; Molanus in addit.*
ad Usuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgij Felici, & Galefnius hac
die. Huius vitam habet Surius ex MS. Tomo 1. de Sanctis. Floruit
anno Domini 660.

Petri Ignei] *Tabule Vallis Umbrosæ à Reuerendis Patribus Bergo-*
mensibus ad me primum transmissæ, huius natalem annotant, hac die.
Plura de eodem reperies in vita S. Ioannis Gualberti apud Surius, To. 4.
die 12. Iulij. Agunt de eodem Raphael Volaterranus, libro 21. Hiero-
nymus Garimbertus, lib. 1. de quorundam Cardinalium rebus memorabi-
libus: & Valerianus Abbas S. Saluy in descriptione Cardinalium Florē-
tinorum. Fufius de eodem egimus in explicatione secundi huius arboris ra-
mi; & in tractatu de Cardinalibus Ordinis Vallis Umbrosæ. Eius & me-
minit Bertholfus Constantiensis in appendice ad Hermannum Contra-
ctum, ad annos 1079. & 1089. quo obiisse testatur. Tabule verò Vallis
Umbrosæ mortem eius anno 1094. reponunt.

QVINTO IDVS IANVARIJ.

Cantiæ in Anglia Sancti Adriani Abbatis Monasterij Nivridani,
 non procul à Neapoli Campaniæ, viri eruditissimi, & ecclesia-
 sticis disciplinis instructissimi. Hic Vitaliani Papæ litteris Romam
 accessit, ab eoque Archiepiscopus Cantuariensis factus, humilli-
 mē

me recusavit, ac Theodorum monachum spectatę sanctitatis uirū, sibi præferri rogavit, & impetrauit: quo cum in Angliam à Pontifice missus, maxima adiumenta illi subministrauit ad Ecclesię Anglicanę instituta sanctę communicanda. In Normandia depositio Sancti Vvaningi confessoris, qui Monasterium Fiscanense fundauit, & Sanctum Leodegarium exulem fouit. In Africa Sancti Egilfredi Abbatis. Item Cantuarie, Sancti Bertuualdi Episcopi, & confessoris, qui ex Monasterij quod Racuulfum nuncupatur, probatione diuturna, ob vitę meritum ad Ecclesię illius regimen assumptus, plenus bonis operibus quieuit in pace.

I A N V A R I I 9.

Adriani] De eo Molanus in add. ad Vsuard. & Galefinius hac die. Beda item Eccles. hist. Anglorum, lib. 4. cap. 1. & 2. & lib. 5. capit. 21. Trittemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. capitulo 115. & alij. Fuit Afer genere, & Abbas cænobiij Niridiani, siue ut Trittemio placet, Heridani iuxta Neapolim: appulit in Angliam, anno Chrysi 668. Plura si de eo cupias, consule uitam Sancti Theodori Archiepiscopi, quam describit Surius, ex Beda, die 19. Septembris, Tomo 5. de Sanctis. Obijt Adrianus anno Domini 707.

Vvaningi] De quo Molanus in additionibus ad Vsuardum hac die. Floruit circa annum Domini 730.

Egilfredi] Cuius meminit Galefinius in Martyrologio hac die. Cætera me latent.

Bertuualdi Episcopi] De quo idem Galefinius, hac ipsa die. De eodem agit, & Beda, in Hist. Angl. lib. 5. cap. 9. à quo Berechtualdus uocatur. A Trittemio uerò, de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 4. capit. 65. Berchualdus appellatur. Polydorus in Hist. Angl. lib. 4. & 6. Brithwaldi ei nomen attribuit, dicitq; Trittemium sequens, Episcopum illius sedis octauum, & primum ex genere Anglorum fuisse, sed fallitur. Nam ut Beda, lib. 3. cap. 20. testatur, Deus dedit Sextus Episcopus, de gente Saxonum Occidentalium fuit, cui successit septimo loco Damianus (hic omititur à Trittemio, & Polydoro) Australis Saxo, quem sequutus est Theodorus Tharsus, Monachus Romanus, in Ordine octauus, qui moriens anno Domini 690. secundo uacantis Sedis, anno scilicet 692. successorem accepit S. Bertuualdum, Abbatem Monasterij Racuulfi in Anglia, qui sedit annos 39. & paulo amplius, usque ad annū 731. quo Taduinus Monachus Bruitimensis decimus Cantuariensis Archiepiscopus constitutus est, non autem nonus, ut male item annotarunt, Trittemius, lib. 4. c. 69. & Polydorus loco citato.

Q V A R.

QUARTO IDVS IANVARIJ

Romæ, Sancti Agathonis Papæ, qui ex Monacho ad Summum Pontificatum euectus, tantæ sanctitatis, ac mansuetudinis fuisse perhibetur, ut leprosum obuiam sibi factum osculo à morbo liberauerit, & neminem à se unquam tristem dimiserit: similibusq; bonis operibus plenus felici exitu æternam uitam promeruit anno Domini 682. Pontificatus sui 2. mense 6. die 4. Bituricas, Sancti Gulielmi Episcopi, Ordinis Cisterciensis, quem uitæ sanctitate, & miraculorum gloriâ insignem, Honorius 3. Pontifex sanctorum numero adscripsit. In Monasterio Sanctæ Trinitatis Cauz, depositio beati Benincasæ Abbatis, miraculorum gloria insignis.

IANVARIJ IO.

Agathonis] De eo mart. Romanum cum Baronio, Maurolycus Galestinus, & Felici, hac die. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 150. & libr. 4. c. 5. Platina in vitis Pontificum Romanorum, alijsq; omnes, tam ueteres quam recentiores, qui de Rom. Pontificibus scripsere. Quantum Sanctæ Ecclesiæ profuerit, & in ea que ad Dei laudem sanctè ordinauerit, uideto in explicatione primi huius Arboris rami, quo in loco fusus de eo agimus.

Gulielmi] De quo Molanus in addit. ad Ursardum, & Felici, & Galestinus hac die. Huius uitam ab Abbate Caroliloci eius contemporaneo descriptam, adfert Surius, Tomo 1. de Sanctis hac item die. De eo meminit & Petrus Aequilinus Episcopus in catalogo Sanctorum, libr. 2. c. 63. Fuit primum monachus Grandimontensis, Ordinis S. Benedicti, deinde Monachus, & Abbas Caroliloci, Ordinis Cisterciensis, & post illius sedis, Episcopus 68. ut notat Antonius Demochares de sacrificio Missæ, Tomo 2. cap. 24. Agit de eodem Maurolycus in Martyrologio, die sequenti; & Vincentius in Speculo, libro 29. cap. 62. die præcedenti obiisse asserit.

Benincasæ Abb.] De eodem Tabulæ Cauenses, hac die. Fuit Abbas illius loci Octauus, Obijtq; anno 1194. Regiminis sui 24. Hic ex Cauens. Monasterio centum Monachos in Siciliam destinauit ad Monasterium Montis Regalis, quod Rex Gulielmus bonus mirifico sumptu extructum eidem regendum commiserat.

TERTIO IDVS IANVARIJ.

Sypontoniæ, apud Montem Soractem, Sancti Anastasij Monachi, & sociorum, qui diuinitus uocati, migrauerunt ad Dominum. Eodem die depositio Sancti Blandani Abbatis. In Vasconia Monasterio Sancti Michaelis de Cusano depositio Sancti Petri Vrfeoli,

di.

discipuli Sancti Romualdi, & quondam Ducis Venetiarum. Hic Guarini Abbatis, & Sancti Romualdi exhortationibus Ducatum relinquens in eodem Sancti Michaelis cœnobio habitum Monasticum sumpsit, in quo bonis operibus, & ieiuniis insistens clarus miraculis, sub horam diei nonam, migravit ad Dominum. Vvigornia, in Anglia Sancti Eguini eiusdem civitatis Episcopi doctrina, & sanctitate conspicui.

I A N V A R I I I I.

A Nastasij & sociorum] *De his mart. Rom. cum Baronio, hac die.* Gregorius Papa agunt de iisdem, Dialog. libro 1. cap. 7. & 8. & in Registro, lib. 2. Epist. 50. cap. 89. indict. 11. & Petrus in cat. lib. 2. c. 114. à quibus uocatur Anastasius de Pentumis. Galefinius eundem reponit die 11. calend. Februarij.

Beandani] *De quo Maurolycus, & Felici, hac die. Suspicio hunc esse quem Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. capit. 31. Brendannum uocat, de quo mirabilia in actis eius leguntur.*

Petri] *Tabule Camaldulenses à Donno Severo San. Marci Monacho Camaldulensi, à Mantua ad me transmissæ, de eodem agunt, hac die. Confirmant, & hac ipsa die obiisse, Donnus Augustinus Florentinus, li. 1. cap. 8. posterioris partis Hist. camald. & in Comment. ad caput 6. uita San. Romualdi. Petrus item Damianus, S. R. E. Cardinalis in uita S. Romualdi, cap. 6. Petrus Marcellus, M. Antonius Sabellicus, & alij omnes, qui Principum Venetorum uitas descripserunt. De eodem in quodam fragmento historico Ducum Venetorum sic scriptum reperi.* Piero Orseolo Doge XVI. del 976. messo in Dogado in casa sua propria à San Filippo Iacomo, per essersi abbruscato il Palazzo, ha Dogado anni due, e giorni quindici. Rifiutò il Dogado, & andò à Chioza, e si fece Monaco, & viuette in santitate anni diecinueue, poi morse, e fù Canonizado per Santo. *Item & in alio immenso volumine rerum Veneticarum, humanitate Clarissimi Domini Ioannis Zeni Patritij Veneti mihi accommodato, ita de eo legitur uerbis patris: L'anno 977. M. Piero Ursiolo dappoi la morte di M. Piero Candian fu eletto Dose nella Chiesa di San Pietro di Castello, huomo santissimo, e di perfetta vita, & esso eletto, rifiutò il Dogado, non si curando di dignitate; ma pur al fine, alle preghiere del popolo, accettò, e correndo l'anno nouecento e settantasette, del mese d'Agosto. Costui, il Palazzo, che hoggidi si vede, per esser abbrucato, insieme con la Chiesa di S. Marco di nuouo, de i suoi proprij beni, lo fece rifare; e fabricando la detta Chiesa, per dubitatione, che'l corpo di*

San

San Marco non fosse tolto, lo fece poner in vno pillastro della detta Chiesa, doue poi nel tempo di M. Vidal Fallier, Doge di Venetia, fu trouado nel detto pillastro l'anno 1094. del mese d'Ottobrio. Et ditto Doge fece la sua residentia del Dogado in Rialto, nella sua propria habitatione; e fece questo per essersi abbruscio la sua habitatione à S. Marco. *Et paulò post.* Questo Dose, per i poveri di Dio, fece fabricar, degli suoi proprij beni, vn'Hospital non troppo lontan dal Pallazzo, per sostentatione de' poveri infermi, che hoggi si chiama l'Hospital di S. Marco. *Huius autem Hospitalis ab hoc Duce edificati memoria, pra foribus eiusdem Hospitalis in hunc modum legitur:*

Aram hanc Deo Opt. Max. ac Diuo Marco Euangelistæ Tutelari Urbis erexit Petrus Vrseolus Venetiarum Dux, qui Principatu deposito, vt se totum Religioni daret, ac priuatis istis suis ædibus pauperum diuersorio constitutis, Guarinum Aquitanum Monachū, Romualdo, ac Marino Rauennatibus Monachis Comitibus, vnà cū Gradonico, ac Mautoceno generis, secutus An. DCCCCLXXXVIII. in D. Michaëlis de Cusano, multis post mortem miraculis claruit.

Syluester del ben Aloysi Mocenigi Sereniss. Venet. Principis domesticus Sacrorum Flamen, atq; D. Marci Canonicus, eximia optimi Principis liberalitate Xenodochij huius Prior effectus instaurauit: Et ad perenne Ducis Vrseoli decus, ac diuturnam Mocenigi vnus omnium liberalissimi Mæcenatis memoriam beneficiorum memor, elogium addidit M. D. LXXII. Altero post magnam naualem victoriam anno. Obijt autem M. D. LXXIII. iij. non. Augusti, cum Xenodochio præfuisset anno 1. mens. viij.

De Monachatu uerò, & sanctitate eiusdem Ducis sic prosequitur predicti immensi uoluminis auctor. Molte persecucion sostenne el ditto Dose, dalla casata del Dose morto, ma continuò per le sue bone e fante opere sempre fù deffeso dal populo; ma nella fin del suo secundo anno venne a Venetia Guarino Abbate de Monestier de S. Michael de Cusano, per visitar el corpo de S. Marco, el qual visitato ste te piu zorni a Venetia, & in quel tempo el ditto Dose se fece molto suo amico per esser homo molto Catolico, e terminò de andar cum lui, el qual Guarinus benignamente lo accettò, e del mes de Settembrio de notte occultamente se partì da Venetia de compagnia cum Ser Zuan Gradenico homo sanctissimo, e S. Zuan Morexini suo Zenero, non sapendo sua moglier, ne soi fioli, e cū lui portò molti thesori, i quali lui donno al Monestier doue se fece Monaco, & era de

anni 50. quando el lasò la secular uita, hauendo tenuto el Dogado anni dui, e zorni 20. E nella Monastica uita nel Monestier de S. Michiel de Cufano uiuette anni 19. e menò si sancta & honesta uita, che per li soi meriti, molti e molti miraculi Dio per lui se degnò monstrare, e fino al dì de ancoi per Sancto publicamente in quelle contrade el uien uenerado la festa sua di Zener.

Eius etiam sanctitatis, testimonium fert D. Andreas Dandulus Serenissime Reipublice Venetæ Dux, Historie sue, lib. 8. cap. 15. par. 14. & hac ipsa die obiisse testatur. Fuit autem iste Petrus Dux Venet. XXIII. creatus die 12. Augusti, anni Domini 976. etatis sue anno 50. & fuit in ea potestate annos 2. & dies. 20. Fugit è Venetia die prima Septembris anno 978. Obijt in prædicto Monasterio, anno 997. conuersionis sue 19. etatis 69. ut refert idem Dandulus, lib. 8. cap. 15. parte 1. 11. & 14.

Vrscoli] Hæc familia originem trahebat Germanicam, desit que, & extincta est in Dominico Vrseolo, Duce, Raennæ anno Domini 1007. defuncto.

Egini Episcopi] Cuius meminit Galestinus hac die. Eius uitam composuit S. Bertualdus Archiepiscopus Cantuariensis decimus, quæ in Ecclesia Vrigorniensis legitur. Ex Monacho Vrigorniensis factus est Episcopus illius ciuitatis tertius, annoq; Domini 712. migravit in caelum. Agunt de eodem Martheus Vvestmonasteriensis in floribus historiarum ad annos 712. & Bibliotheca Philosophorum.

PRIDIE IDVS IANVARIJ.

Ephesi, Passio Sanctorum quadraginta duorum Monachorum, qui ob cultum Sanctarum imaginum, sub Constantino Copronymo sæuissimè cruciati, martyrium compleuerunt: Vvirimude in Anglia Sancti Benedicti, primi Abbatis cœnobij Sanctorum Petri, & Pauli Londini, qui edoctus Romæ Monasticam disciplinam, reuersus in patriam, eandem multiplicato scœnore propagauit. In Hispania Sancti Victorini Abbatis.

IANVARIJ 12.

Quadrageinta duorum Monachorum] *De quibus Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Horû gesta reperuntur apud Surium die 28. Nouemb. Tom. 6. in uita S. Stephani iunioris. Hos etsi nesciamus fuerint ad Ordinis Benedictini, an non: hic tamen apponere libuit, cum ex archiua Môtis Cast. (dum illic essemus) & tractatu quem facit Petrus Diaconus, S. R. E. Card. de Archimandritis illius sacri cœnobij, cognouerimus, Regulam Diui Patris nostri Benedicti, multò ante, illis in partibus obseruari solitam.*

Bene-

Benedicti] De eo Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in additio. ad *Vsuardum*, & *Galesinius* hac die. Cuius vitam scripsisse se testatur *Beda*, in ultimo *Historie Anglorum*, libro circa finem. In die preterea eius Natali Homilia idem habuit, quæ in Tomum septimum operum illius relata, in *Homilijs Hiemalibus* adscribitur. Agit & de eodẽ lib. 4. de gestis *Anglorum*, cap. 18. & lib. 5. cap. 20. Huius natalem reponit *Tritemius* pridie nonas Decembris. de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 19. & libr. 3. cap. 151. Huius, & meminisse uidetur *Sigebertus Monachus Gemblacensis* in illo quem cõposuit de illustribus Ecclesie scriptoribus, libro, c. 62. & alij plures. Floruit sub *Agathone* Papa, anno Domini 680.

Mattheus Vueslm. in *Flor. Histo.* ad ann. 703. eius item uitam copiose satis describit, testaturq; *Lirini* vitam Monasticam aliquot annis duxisse cum è *Roma* reuerteretur, antequam ad patriam remearet.

Victorini Abbatis] De eodem *Alphonsus Villegas* in flore *Sanctorum Hispanie*, hac die. Fuit Abbas *Cesaraugustanus*.

IDIBVS IANVARI.

IN Scotia, Sancti *Kentigerni* Episcopi *Glaucensis*, & confessoris. Hic Episcopali sede dimissa, cœnobium construens, sexcentis sexaginta tribus fratribus præfuit, & sanctitate plenus quieuit in *Domino*. *Cordubæ* in Hispania, sanctorum martyrum, *Seruidei* *Monachi* *Cordubensis*, & *Gumelindi* *Presbyteri*, qui passi sunt *Era octingentesima nonagesima*. In *Monasterio Cluniacensi*, Sancti *Bernonis*, primi eius loci *Abbaris*, magnæ sanctitatis viri.

IANVARI 13.

Kentigerni] De quo *Molanus* in *Addit. ad Vsuardum*, hac die: cuius uitam composuisse dicitur *Asaphus* Episcopus eius discipulus & ei in *Abbatia* etiam regimine successor. Floruit anno Domini 590. fuitq; filius *Eugenij III. Regis* *Scotie*, ut testatur *Ioannes Lesleus* de reb. gestis *Scotorum*, libro quarto. De eius *Monachatu* meminit *Chorographia Britannie*, folio 548.

Seruidei] De quo *Mart. Rom. cum Baronio*, hac die: & *S. Eulogius* in *memoriali Sanctorum*, lib. 2. c. 9. Passus est anno Domini 852. requiescitq; in cœnobio *S. Christophori* *Cordubæ*. Eius martyrium, hac item die recenset *Alphonsus* in *flore Sanctorum*: & *Ambrosius de Morales* in *Histor. Hisp.* li. 14. c. 12. Fuit *Monachus* in cœnobio *SS. Ian. Fausti, & Marcelli*.

Monasterio Cluniacensi] Quod est in *Burgundie* partibus apud ciuitatem *Matisconensem* fundatum à *Gulielmo* cognomento *Pio*, *Aquitanie* Duce, anno Domini 910. & in honorem *Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum* consecratum.

Bernonis] De eo Calendarü, & Chronicon Cluniacense, hac die: Petrus in catalogo, lib. 11. c. 64. & Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 213. Fuit autem Beruo ex Comitibus Burgundie, discipulus S. Euticii Abbatis, & fundatoris Balmësis cœnobij, eiusq; in regimine successor: qui cū duo cœnobija Gigniacense, & Cluniacense construxisset, eisq; primus Abbas prepositus fuisset, anno Domini 926. Regiminis sui 16. migravit ad Dominum, ibidem in Ecclesia Sancti Petri, retro altare Sancti Catari-næ sepultus.

DECIMONONO CAL. FEBRUARII.

A pud Viennam Galliarum, depositio Sancti Cadoldi Episcopi, & confessoris, admirandæ sanctitatis & parsimoniarum viri.

IANVARI 14.

C adoldi Episcopi] alias Cadoldi, & Caldeoli, de quo Beda: Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galestinus hac die. Ex Monacho & Abbate Grimanense, ut habetur in Vita S. Clari Abbatis apud Surium Tomo 1. factus est Episcopus Viennensis 33. ut annotat Demochares de sacrif. missæ Tomo 2. cap. 29. a quo uocatur Caldeolus, siue Landelenus: quo nomine reperitur subscriptus in Conc. Cabilonensi Prouinciali anno 658. celebrato, sub Clodoueo II. Rege.

DECIMO OCTAVO CAL. FEBRUARII.

I N territorio Andegauensi, Sancti Mauri Abbatis, confessoris, & Leuitæ, discipuli Sancti Patris nostri Benedicti, cuius disciplina ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia que apud eum positus gessit (res noua, & post Petrum inusitata) pedibus super aquas incedens, patefecit. In Gallias deinde ab eo directus, constructo ibi celebri Glanofoliensi Monasterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. Cuius corpus iuxta Parisum Urbem magnificè collocatum, honoratur, & colitur. Apud Bituricas ciuitatem, translatio Sancti Sulpitij Episcopi & confessoris. Aruernis Sancti Boniti Episcopi & confessoris, qui arctioris uitæ studio inflammatus Episcopatu relicto Monasterium Magnilocense petijt, Monastico que habitu sumpto, in bonis operibus perseuerans quieuit in Domino In Sicilia, Sancti Isidori Episcopi, discipuli Sancti Gregorij, doctrina, & sanctitate clari.

IANVARI 15.

M auri] De eo mart. Rom. cum Baronio Vsuardus, Molanus in eius Addit. Galestinus, Maurolycus, Beda, Ado, Felici, & alij oēs hac die. Petrus in Catalogo lib. 2. cap. 79. Iacobus de voragine, & Claudius de Rota in Legendario, Leo Episcopus Ostiensis in Chronico Casinensi lib. 1. cap. 1.

Cap. 1. & 3. Vincentius Beluacensis in Speculo historiali lib. 21. capp. 67.
 68. 71. & 72. & Antoninus Episcopus Florentinus in Summa historia-
 li parte 2. Io. Tritemius de Mir. Ill. Ora. S. Ben. lib. 3. cap. 2. Alphonsus de
 Villegas Trilexanus in flore Sanctorum Hispanie. Sanctus Gregorius Papa
 lib. 2. dial. gorum. cap. 7. & alij infiniti huius uitam scripsit Sanctus Fa-
 stus Monachus Casinensis, peregrinationis eius comes indiuiduus & oecu-
 latus, a S. Bonifacio III. Papa postea approbata, quam adfert Surius
 Tomo 1. de Sanctis: & Mombertus Tomo 2. Eandem descripsit quidam
 Maurus Monachus. Quam etiam, miro quodam artificio, profecutus
 est Paulus Diaconus Monachus Casinas, cuiusq; hexametri priore hemi-
 stichio semper pentametrum claudens, sic exordiens,

Dux, uia, uita tuis, decus, & laus, gloria, uirtus,

Iesu, lux lucis, Dux, uia, uita tuis,

Tu facis omnipotens, animalia muta profari,

Quod tibi cumq; placet, tu facis omnipotens,

Da, precor, ut referam, Sancti magna Mauri,

Que per te gessit, da, precor, ut referam. &c.

Hanc, in Bibliotheca Sancti Benedicti Mantuani litteris Gallicis exa-
 ratam cum inuenissem, diligenterq; exscripsissem, D. Prosper martinen-
 gius Poeta nostri temporis, & Ordinis, clarissimus, integram (Romæ enim
 constitutus eandem sibi tradideram) in tertio suorum poematum tomo,
 eam inseruit. De eodem, referente Petro Diacono in lib. de uiris ill. Mon-
 tis Casini c. 44. quatuor pulcherrimos Hymnos composuit D. Raynaldus,
 qui postea factus est Abbas Casinensis, ac S. R. E. Card. quos reperies in
 Breviarijs Casinensibus anno 1568. & 1572. impressis. Theodoricus Mo-
 nachus c. 16. unum de eodem composuisse fertur. Sunt & in Bibliotheca
 Casin. alij duo, quos composuisse fertur S. Alphanus Episc. Salernitanus, ut
 confirmat idem Petrus. c. 19. Victor item Papa huius nominis III. cæcum de
 S. Mauro excogitauit, & ordinauit. Pulcherrimum Hymnum de eodem Sa-
 phico carmine inuenias in 3. tomo poematum dicti D. Prosperi, ab ipso in eius
 laude composuit. Alios duos, Iambico conscriptos carmine, repperi in per-
 uetusto codice MS. Monasterij S. Zenonis Veronæ Ord. S. Benedicti, quo-
 rum mihi copiam fecit pro sua humanitate, D. Gøthardus Monachus Te-
 gherstensis apud Ingolstadtum, eius cænobij, tunc alumnus, qui tales sunt.

IN F E S T O S. M A V R I A B B A T I S A D

V E S P E R A S. H Y M N V S.

Rex tuæ sunt altissime, laudes sanctorum gliscere, Mauri beati
 supplices, hanc flagitamus suscipe.

Gemma refulgens splendida, quem protulit Valeria, Secundo Ro-

man prodiens, orbis caduca fugiens.

Huic Maurus sequax traditus, cunctis ut esset pot' modum, ap-
tum remoris commodum, sequentibus altichronum.

Sic & labentem fluctibus, puerum traxit crinibus currens per un-
das fluminis, iussu boni pij Patris.

Laus patri innuisibili, laus eius almo flami,

Laus sit & unigenito, orbis terrarum Domino. Amen.

AD NOCTURNVM, HYMNVS.

Sacræ resurgit mystica, festiuitatis gaudia, qua conditur cœlesti-
stibus, Maurus Pater Sanctissimus.

Iam laborantes improba, fessos obedientia, actus quieti reddere,
parabat requiescere.

Cuius recedens spiritus, cum tenderet cœlestibus hic mente ui-
dit lumine, eius uiam splendescere.

Monstrauit inde pluribus, bellam parare moribus, & tempotis
discrimine, normali uita uiuere.

Laus trinitati debita, honor potestas gloria, perenniter sit omnia
per seculorum sæcula. Amen.

*Ad eundem extant Epistole due, una S. P. N. Benedicti cum in Gal-
lias tenderet, altera Gordiani Monachi de passione S. Placidi: quæ extat
in fine Chronicorum Leonis Ostiensis, simul cum responsione eiusdem S.
Mauri ad Gordianum. Fuit autem S. Maurus ex nobili Aniciorum ge-
nere, patre Aequitio, procreatus, a quo duodennis traditus est S. Bene-
dicto anno Domini 523, nutriendus: apud quem mansit annos 18, deinde
missus est in Gallias anno 542. cuius de discessu fratres iam contristatos,
S. P. Benedictus hac allocutione confortatus est.*

Si tristandum, dilectissimi Fratres, pro tali esset negotio, mihi ma-
gis, quam uobis hinc esset mœrendum: qui, quantum ad præsens,
magnis uideor destitui solatijs. Sed, dicente Apostolo, *Charitas be-
nigna est*, benignitatem charitatis nostræ, omnimodis his impende-
re debemus, quos aliquo modo ea indigere cognoscimus, nec no-
stra tantum, quantum aliorum querere. Quapropter uos, amoris Pa-
tèrni sollicitudine, a fletibus & mœrore temperare deposcimus,
quia potens est Deus meliores nobis, post huius depositionem cor-
poris, huic Sanctæ Congregationi immittere, quorum exemplis &
meritis, longe præstantius, quam nostris, ædificamini. Sed illud sum-
mopere uobis est procurandû, ne uersutia antiqui hostis, unde alijs
salus requiritur, inde uobis tristitiæ malo, detrimentum in alios in-
geratur. Nos etenim quos unitatis semel in Sancta charitate iunxit
con-

concordia, nunquam uel longissima diuident terrarum spacia: quoniam semper per interioris hominis aspectu, qui renouatur secundum imaginem eius qui creauit eum, nos, quoad uixerimus tempore, inuicem intuebitur. Vos autem, Fratres charissimi, quos ad opus Domini constituendum ad illas dirigimus partes, uiriliter agite, & confortetur cor uestrum in sancto proposito & religione, proculdubio scientes, quia quanto austeriora, causa salutis aliorum in huius uita seculi pertuleritis, tanto maiora a Domino recipietis caelestium gaudia praemiorum. Nec uos ullo modo resolutio huius nostri mestificet corpusculi, quoniam praesentior uobis ero carnis deposito onere, uestriq; per Dei gratiam cooperatores existam assiduus. Amen.

Ad hanc autem S. P. N. Benedicti promissionem nouissimam, qua se nobis praesentior pollicetur carnis deposito onere, quam dum uiueret, sic alludit Petrus Diaconus Monachus Casinas, & S. R. E. Cardinalis.

Si cecidit Synai Mons, qui legem dedit olim,
 Quod perijisse tamen sua moenia credere nolim:
 Regula namque manet digitis descripta factatis
 Tradita discipulis Mauro, Placidoque, beatis.
 Si Rex Antiochus, ex auro uendidit Aram,
 Lege labore, nouam Machabæus restructet Aram.
 Lator ait legis, uobis praesentior adsum,
 Post mortem, quam nunc, dicam clamantibus adsum.

In uita Sancti Mauri, quam composuit S. Faustus Monachus, negligentia puo librorum ex nominum affinitate irrepsit, ut Pater ipsius Euticius pro Aequitio uocetur; quem errorem sequuntur, Petrus in Catalogo, Trittemius, Baronius, Petrus Villa de Canibus, & alij: Aequitium tamen & non Euticium, debere legi, ex multis edocemur. Et primo ex Gordiano Monacho in uita S. Placidi, qui sepius Patris S. Mauri mentionem faciens, semper Aequitium legit, ut uidere est tam in MSS. quam excusis exemplaribus. Gordianus quoque S. Gregorij Papa Auis, in donatione Monasterio Casinensi facta idem confirmat his uerbis: In conspectu quoque parentum nobilium nostrorum, scilicet Symmachi, Vitaliani, Equitij, &c. Gordianus item eiusdem S. Gregorij Pater in donatione facta S. Bonito Abb. Cas. eodem modo legit sic dicens. Item amore, & animæ saluatione dilectissimorum nostrorum parerum Symmachi, Tertulli, Vitaliani, Equitij, Dorothei, &c. Consentit, & ipse S. Gregorius in ratificatione priuilegiorum & oblationum Tertulli, & Aequitij, sic inquit, uel quemcunque alium de his, quæ eidem Monasterio à

Partitio Tertullo, Aequitio, & à nobis donata sunt &c. *Quæ dua auctores impresso leguntur post finem chronici Casinensis folijs, 197. & 211. Accedit & oblatio ipsius Aequitij, ac Mauri filij eius, qua reseruat in archiuo Montis Casini, & in camera R. P. Abbatis MS. cuius injurium est. Oblatio Aequitij, & Mauri filij eius, de rebus suis in Campania, & Apulia. In nomine Domini nostri, &c. Finis verò; Ego Boetius Partitius, & bis consul compleni, & reddidi, quintadecima die mensis Iulij. Cui oblationi appensum est Sigillum ipsius Aequitij talis, qui sequitur, modo impressum.*

Ex quo signo clarissime patet Aequitium per *A* diphtongum, & non Euticium, legitimam esse nominis Patris S. Mauri pronuntiationem. Corrigendi igitur veniunt auctores prefati, & nomen Aequitius sua restituendum integritati. Obijt autem S. Maurus apud Monasterium Addeganense, anno Domini 583. et aetatis 74. ingressus in Galliam 41.

Translatio S. Sulpitij] De qua Galestinus in Martyrologio, hac die Boniti Episcopi] De eodem mart. Rom. cum Baronio, Vsuarius, Galestinus Maurolycus, qui Bonifacium legit, & Felici, qui utrumque habet hac die. Vitam eius per Anonymum ad Adolphum, & Eucherium Episcopos conscripta, adfert Surius, Tomo 1. Notatur à Demochare de sacrif. Missæ, Tomo 2. cap. 25. quadragesimus primus Ariernorum Episcopus. Vixit temporibus Theodorici Cala Francorum Regis, anno Domini 726.

Isidori Episcopi] De quo Felici in Calendario suo historico, hac die. Fuit Monachus, ut putatur, S. Andrea Romæ, sub magisterio S. Gregorij

gorij Papæ, cuius tamen Sedis Episcopus fuerit, adhuc minime peruen-
 stigare nequunt.

DECIMO SEPTIMO CAL. FEBRUARII.

FVndis, in Campania sancti Honorati Abbatis, ducentorum Mo-
 nachorum Paris, abstinētia, & silentio maxime admirabilis, cu-
 ius caligula super defunctum imposta, illum a mortuis suscitavit.
 In Monasterio Peronæ Sancti Fursei Abbatis, & Confessoris, qui cū
 Philtani Hiberniæ Regis filius esset, omnibus relictis, nobile in An-
 glia cœnobium construxit, quod, cum aliquot annis, prædicationi
 uerbi Dei, & gentilium conuersioni insistens, strenue rexisset, Ere-
 miticæ vitæ studio inflammatum, animarum curam Fratri suo Foil-
 lano reliquit; & non multo post, propter opus Euāgelij in Galliam
 commigravit, in qua Latiniacum Monasterium construxit, & in eo
 Miraculis clarus in pace quieuit; cuius corpus, quarto ab obitu an-
 no, immaculatum, & sine ulla putredine inuentum est. Eodem die
 Inuentio Corporis Beatissimi Foillani Episcopi, & Martyris in Am-
 polim, Fratris Sancti Fursei Abbatis. Balnis Sanctæ Ioannæ sancti-
 monialis, Ordinis Camaldulensis, in cuius transitu, campanæ sine hu-
 mano adiutorio sonuere. Bituricas Sancti Sulpitii Episcopi, cognō-
 mento Pij, qui non solum in vita, sed etiam post mortem miraculis
 claruit.

I ANVARI II 16.

Honorati Abb.] De eo mart. Rom. cum Baronio, Maurolycus, Gale-
 sinus, & Felici, hac die. Sanctus Gregorius I. Papa, Dialog. libro 1.
 capit. 2. & Petrus in catalogo, libro 2. cap. 88. res eius gestas, sub compen-
 dio prosequuntur.

Fursei] De quo idem citati, quibus & adiungitur Vsuardus, hac die.
 Huius vitam ex Beda, refert Surius, Tomo primo, de Sanctis, qui de eo,
 & fratribus diffusè agit, libro tertio, capit. decimonono, Historia An-
 glorum. Aimo item Monachus de gest. Franc. libro 1. c. 18. Ioan. Tritte-
 mus Abb. de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 86. cuius Natalē. 4. nonas
 Martij reponit. Vincentius in Speculo, libro 23. capit. 81. 82. & 83.
 Petrus in catalogo, lib. 11. c. 130. Fuscum, sed corruptè, uocitans: Mon-
 brius, Tomo primo, & alij. Fuit autem primo Abbas in Monasterio
 Chaobersburg in Prouincia Anglorum Orientalium temporibus Ann. &
 Regis, circa annum Domini 650. deinde Eremita, postremo Abbas La-
 tiniacensis apud Peronam Picardiæ, in Viromanduis Urbem, ubi sacri
 eius corporis exuuiæ digno honore reconduntur. Festiuitasq; eius, hac die
 à Monachis sub proprio Officio, & Hymnorum decantatione agitur.
 horum.

horum mihi copiam fecit Frater Claudius Peronensis, Monachus Sancti Amandi in pago Elnonensi Diœcesis Fornacensis, Cœgregationis Bursfeldensis, Ordinis S. Benedicti, quos ea ratione hic apposui, quod totam eius vitam sub compendio complectantur.

IN LAUDEM DIVI FURSEI ABBATIS

HYMNVS.

LAudes almi confessoris Fursei nox refera,
 Qui ad instar præcurforis matris intra viscera,
 Loquens aui nequioris arguebat scelera,
 Ille ferox opinatur quod falsa sit visio
 Triplex rogos apparatur, mater stillicidio
 Lachrymarum liberatur ignis ab incendio.
 Patrem fugit hæc prophanum sponfi Comes exulis
 Inde venit ad Brandanum, iubar eius oculis
 Nocte signum dat arcanum, affururi præfulis.
 Adolescens Monachatur gemellis infantibus
 Eius prece uita datur, regulam sequentibus,
 Illis mare transfretatur immeris corporibus.
 Vitæ reddit homo mitis Haymonis infantulum,
 Aperit que compeditis carceris ergastulum,
 Furorem matronæ ditis compefcit per baculum.
 Migrat Sanctus ad coronam trina morte præuia,
 Erchenaldus ob personam eius, mouet prælia,
 Trahunt boues ad Peronam Dei prouidentia.
 Excæcata lumen bñum resumit incredula,
 Bibens aquam factam vinum, languens muliercula,
 Fert iuuamen repentinum per eius suffragia.
 Sit laus summæ Trinitati, honor, virtus, gloria,
 Qua det nobis vt beati Fursei solemnia,
 Affequamur laureati post mortem in patria. Amen.

ALIVS HYMNVS.

LÆta plaude Hibernia, latiniaci mœnia
 Choro coruscat iubilo, pulso mœrens nubilo.
 Clarum struit cœnobium, fratrum ponit consortium,
 Aqua scaturit baculo, sed fixo terræ in arido.
 Matrona vobis improba, Sancti supra Ecclesiam
 Gemit argenti millia, tam multa inquit perdita.
 Fursee lampas syderis, tui memor sis generis,
 In nos cum mors iam pendulum suum fuderit iaculum.

Clau-

Clausa natus de virgine, Iesu spei fons vnica

Cum Patre, & Sancto Spiritu pius saluet in transitu. Amen.

Foillani] De hac inuentione Molanus in Additionibus ad Vsuardum, & in indiculo SS. Belgij, hac die: de qua item agitur in vita S. Gertrudis Abbatisse, lib. 2. c. 11. Natalis eius celebratur die vltimo octobris.

Ioannæ] Cuius natalem hac die celebrari testatur D. Augustinus Florentinus partis secundæ hist. Camald. lib. 3. cap. 2. 2. qui eius vitam breuiter describit. Fuit Monialis S. Lucie in suburbio Balnei, obiitq; anno 1105. quiescit Balnis in Sacello nouo, cum hoc elegio.

Diuæ Ioannæ, ob patriam a peste uendicatam,

Oppidani, Vrnæ hanc erexerunt, & huc translata iacet.

Cuius item sepulchro Petrus Delphinus Generalis Camaldulensium perpetuus ultimus, carmen hoc apposuit,

Virgo beata iacet tumulo hoc præstans que Ioanna.

In corona nero Sacelli legitur,

Pro gratitudinæ beneficij, beatæ Ioannæ dicata.

Sancti Sulpitij Episc.] de eodẽ Ado in Martyrologio, hac die. De quo agit, & Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 81. & lib. 4. c. 55. Petrus item, sed die seq. ann. 634. in Catalogo lib. 2. c. 94. Hic ex Abbate Aulica factus est post S. Austregisilium tricesimus primus Bituricensis Ecclesiæ Præsul, quam cum annis 13. Sancte & pie rexisset, Obiit anno 647. Confunditur a plerisque, cum alio Sulpitio de quo die sequenti agemus.

DECIMO SEXTO CAL. FEBRUARI.

Rome, in Monasterio Sancti Andree, Sanctorum Monachorum Antonij, Meruli, & Ioannis, qui ex penitentia luctu, uocati sunt ad gaudia vitæ æternæ. Bituricas, depositio Sancti Sulpitij Episcopi, cognomento Pij, qui a pueritia Sacris litteris eruditus, & in disciplina institutus exercitatus, etiam laicus homo cum esset, omni virtute præluxit, postea Monachus factus, in cenobio S. Nicetij Lugduni, deinde Abbas, postremo Episcopus creatus, vitæ Religionis, & Sanctitatis, miraculisque clarus quiescit in Domino.

IANUARI 17.

Antonij, Mer. Ioan.] De his mart. Rom. cum Baronio, & Galefinius hac die: de quibus & S. Gregorius lib. 4. Dialog. cap. 47. & Io. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 21. 23. & 25. Petrus in Catalogo de Antonio, & Merulo c. 116. & 117. Floruerunt anno 380.

Sulpitij Episcopi.] de eodem Mart. Rom. cum Baronio Vsuardus, Molanus in annotat. ad eundem, Galefinius, Maiuolycus, & Felici, hac die. Petrus item in Catalogo lib. 2. c. 94. eundem hac die reponit, sed fallitur in

tur in æquiuoco nominis Sulpitij, hic enim de quo agimus præcessit in Episcopatu S. Austregisilum, ille uero de quo Petrus, eidem immediate in Episcopatu successit, reponiturque ab Adone die præcedenti, uti diximus. Sulpitij uita adfertur a Surio Tomo 1. Sed eodem in errore uersatur auctor, quo Petrus in Catalogo, dum dicit S. Austregisilo successisse. Cognomento Pij, discretus est a Sulpitio Senero Episcopo itidem Bituricensi, & S. Martini Episcopi Turonensis discipulo. Duos autem huius cognominis Pij, in Ecclesia Bituricensi sedisse, si auctoribus præcedenti die, & hac notatis credendum est, fateamur oportet, & hac quidem die, priorem, de quo auctores citati, præterita uero, de quo Ado, & Tritemius, alterum ex hac uita, migrasse: quorum primus concilio secundo Matisonensi interfuisse scribitur anno quarto Gunthrammi Regis celebrato, obijissetq; anno Christi 594. qui erat Regis Gallie Clotharij, huius nominis secundi, annus septimus; & Gunthrammi ac Childeberti Burgundie Regum, prioris 30. alterius uero 16. fueratq; prius Monachus & Abbas S. Nicetij Lugduni; quo in cœnobio cum processu temporis, Sanctus Austregisilus monastium tam uitam duxerit, materiam erroris scriptoribus dedit, ut eum S. Austregisilo in episcopatu successisse dicant, & primum pro secundo non satis confederate accipiant. Sulpitius enim, de quo die præcedenti dictum est, fuit Abbas Aulicus, Sanctoq; Austregisilo in Episcopatu successit, ut in Catalogo Bituricensium Pontificum uidere est: at hic noster de quo nunc agimus, Remigio Episcopo successit anno Christi 587. ut Gregorius Turon. lib. 6. cap. 39. hist. Franc. annotat, & Episcopatu octo annis sancte administrato, successorem reliquit Eustasium, ut apud eundem uidere est lib. 10. cap. 26. Censura non modica indiget Demochares de Sacrif. miss. Tomo 2. capit. 24. qui putat hunc eundem esse cum Sulpitio Senero, quem & annis 16. sedisse refert, sed in his plus tribuimus Gregorio Turonensi.

DECIMO QUINTO. CAL. FEBRUARII.
TURONIS depositio Sancti Leobardi reclusi maioris Monasterij. In Britannia, Sancti Deicole, Abbatis Sutrensis, discipuli Sancti Columbani, magnæ Sanctitatis uiri, Ferrariæ in Monasterio monialium Sancti Antonij, depositio Beatae Beatrix Estensis, quæ cum Azonis huius nominis Noni, Ferrariæ, Mantuæ, Veronæ & Angonæ Marchionis filia esset, ac Galeatio Manfredi, Vincentiæ & Verardini Domino coniugio copulara, eo mortuo arctiorem uitam sequuta, & in Monasterio Diui Antonij ab ipsa fundato, Deo dicata, in uita & post mortem miraculis claruit. Veronæ ex Como Sanctarum Liberatæ & Faustinae uirginum Sanctimonialium, & fororum.

I A N V A R I I 18.

Leopardi] De eo mart. Rom. cum Baronio, Molanus in *Additio. ad Vsuardum, Galefinius, Felici, & Maurolycus, hac die*. Eius vitam Gregorius Tur. de vita Patrum, cap. ult. quam adfert Surius, Tomo 1. de Sanctis, conscripsit. Vixit anno 583.

Deicolæ] De quo omnes auctores supracitati. Huius vitam breuiter describit Petrus in catalogo, lib. 2. c. 98. cuius & meminit Trittemius de vir. illust. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 61. Lutensis cænobij, pro Sutrensi, Abbatem constituens: & Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 2. 3. 4. & 5. Fuit primum Monachus Luxoniensis, deinde Abbas S. Martini Sutrensis. floruitq; temporibus Clotarij II. Regis Gallia circa annum Domini 590.

Beatricis] Quam hac die migrasse è monumentis illius Monasterij accepimus; Vitam Monasticam professa est anno 1254. die 25. Martij, ac 1262. obiit, vt testantur acta eius, & miracula, quæ ibidem in libro manuscripto asseruantur. De eadè agit Io. Baptista Giraldi in vitis Marchionum, & Ducum Ferraria; & quidam Monachus Paduanus, lib. 3. de rebus Euganeis, & Insubribus, ad annum 1263.

Liberatæ, & Faustinae] De quibus Tabule Veronenses, & antiqua monumenta Sanctorum Veronæ, hac die. Martyrologium item Romanum, cum Baronio, Molanus in *Addit. ad Vsuardum, Maurolycus, & Felici de Sancta Liberata tantum. Tabula item Comensis Ecclesie, vbi earum acta asseruantur, quæ sub compendio recitantur ab Illustriss. & Reuerendiss. D. D. Augustino Valerio, S. R. E. Card. & Episcopo Veronensi, in præfato libro antiquorum monumentorum. Vitam cænobiticam duxerunt in Monasterio Sancti Ioannis Baptiste prope flumen Coxiam, non longe à Como ciuitate.*

DECIMO QUARTO CAL. FEBRUARII.

Monasterio Corbionis, in pago Dorcasino, Sancti Launomari Abbatis, qui spiritu prophetiæ plenus discernebat denarios iniustos per usuram acquisitos, ab illis quos iustitia acquisierat, istos recipiendo, & illos respuendo. In Anglia, Sancti Vvolstani Episcopi Vvigornienfis, & confessoris, admirandæ sanctitatis & patientiæ viri.

I A N V A R I I 19.

Launomari] De quo Molanus in *addit. ad Vsuardum, Maurolycus, et Galefinius, hac die. Trittemius item de Vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 251. Vincentius in Speculo lib. 21. cap. 83. & 84. Petrus in Catalogo lib. 2. cap. 104. in hoc corrigendus quod Launoniaticum, pro Launomaro appellet. Huius vitam per eius contemporaneum descriptam, habet Surius*

rius, Tomo 1. de Sanctis. Fuit primo Abbas Carnotensis in Gallia, deinde edificato Corbionis Monasterio anno 2. Chilperivi Regis Gallie, qui erat Christi 575. ibidem Abbatem agens, obiit.

Vuolstani.] De eo Molanus & Galefinus, locis citatis, hac die. Vitam eius edidit Senatus Brauonius Monachus Vuigorniensis, qui floruit anno 1170. cuius fragmentum adfert Surius Tomo 1. de Sanctis. Fuit autem Vuolstanus Monachus in cenobio Burgi Vuigorniensis ciuitatis, obiitque anno 1067. vt Surio placet, Episcopatus 34. etatis 87. Polydorus uero Virgilius in historia Anglorum, libris 8. 9. & 10. multa præclara de eius sanctitate scribens, ait eum ex hac vita migrasse anno 1096. cui assensit & Mattheus Vuestmonasteriensis in floribus historiarum, quam proximè, dicit enim Episcopum creatum anno 1061. & mortuum anno 1095. Episcopatus 34.

DECIMOTERTIO CAL. FEBRUARII.

IN Monasterio Cultusboni S. Laurentii, depositio Sancti Benedicti eiusdem loci Monachi, & Eremitæ, Ordinis Vallis Umbrosæ, cuius Sacri obitus signum dedere campanæ, humano destituta adiutorio, & niues, miraculo inaudito, in ea parte solum, qua sacrum deportabatur cadauer, seipsas liquefacientes, uiam deportatoribus præbuere: in cuius etiam ore, post spatium annorum trecentorum uiginti, Lilium quasi recens natum niue candidius, inuentum est.

IANVARI 20.

Benedicti] Istius Natalem hac die recolit, ex monumentis Reuerendorum Patrum Vallisumbrosæ in agro Bergomensis, didici, a quibus non modicum adiutus fui, in describendis sui Ordinis Sanctis, & Beatis. Obijt, ut annotant, anno Domini 1107.

DVODECIMO CAL. FEBRUARII.

IN Insula Sindles, Monasterio Augiensi, Sancti Meinradi Monachi, Eremitæ, & Martyris, qui cum de Abbatis sui licentia, ut quietius Deo uiueret, Nigram Siluam uiginti sex annis solitarius habitasset, tandem a duobus Latronibus in Cella occisus, martyrii palmam adeptus est. Camalduli in agro Aretino, depositio Beati Michaelis Florentini, & Eremitæ, Ordinis Camaldulensis, qui primus Coronam Domini, adinuenit, quam suis diplomatibus approbat, Leo X. & Gregorius XII. Romani Pontifices.

IANVARI 21.

Meinradi] De eo Mart. Rom. cum Bar. Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galefinus hac die. Cuius vitam refert Surius Tom. 1. de Sanctis. Suauis iugo Christi colla submitit in cenobio diuitis Augiæ, sub S. Pirminio.

S. Pirminio Abbate; martyrio coronatus anno 860. Translatus postmodum a S. Vualthero Abbate. De eodem Tritemius agit de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 209. & Hermannus Contractus in Chronico primo, & secundo, anno 861. & Sigebertus, anno 856. a quibus Meginradus appellatur.

Michaelis] Cuius vitam, simul cum Bulla Leonis X. de approbatione Coronæ Domini D. Augustinus Florentinus Monachus Camaldulensis in priori parte Historiarum Camaldulensium, lib. 3. c. 14. 15. 16. & 17. luculenter describit, & hac die obiisse refert anno Domini 1522. Plura de eo retulimus in descriptione ramorum arboris.

VNDICESIMO CALENDAS FEBRUARI.

Romæ ad aquas Saluias, Sancti Anastasij Persæ Monachi, & martyris, qui Cæsariæ in Palestina primum, deinde in Perside sub Cosroe Rege sæuissima passus, cum septuaginta socios in fluenta demersos ad martyrium præmisisset, eos secutus, truncatus capite, martyrium consummauit. Eius caput Romam translaturum est, vna cum veneranda eius imagine, cuius aspectu fugari Dæmones, morbosque curari, acta secundi Concilij Niceni testantur. Soræ in Campania Sancti Dominici Abbatis, virtute miraculorum insignis.

IANVARI II 22.

Anastasij] De eodem hac die cæteri Latinorum. Græci autem, XV. huius mensis. Ultra illos auctores, quos Reuerendus Baronius ad Martyrol. Rom. citat, agunt de eo Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. li. 3. c. 68. Petrus in catal. lib. 2. c. 113. Vincentius in Speculo historiali, lib. 24. c. 14. Möbritius, Tomo 2. de Sanctis. Flores Sanctorum Hispaniæ. Græci in Menologio, Hologio, & Euchologio, & alij infiniti. Fuit Monachus sub Abbate Anastasio Quarto ab Hierusalēmilliario, martyrio vitam finijt anno Dom. 627.

Dominici] De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Obijt anno Domini 1031. ut testatur Leo Cardin. Ostiensis in Chron. Casinensi, lib. 2. cap. 62. Vixit annos fere 80. Soræ sepultus. Vitam eius composuit D. Alberticus Monachus Casinas, & S. R. E. Cardin. Diaconus, ut refert Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 3. c. 33.

DECIMO CALENDAS FEBRUARI.

Toleti, Sancti Ildephonsi Episcopi, qui ob singularem vitæ integritatem, susceptamque defensionem aduersus hæreticos, Dei Genitricis uirginitatem impugnantes, ab eadem candidissima ueste donatus est, ac demum sanctitate celebris in cælum uocatus. In prouincia Valeriæ, Sancti Martyrij Monachi, cuius Sanctus Gregorius meminit.

IANVA-

IANVARI 23.

Ildephonſi] De quo Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. ad Uſuardum, Gaſſiniſius, & Mauolyeus, ſub Alphonſi nomine, hac die. Vocatur à pleriq; etiam Illephonſus, & Hildephonſus: verior autem pronũciatio, vt ex Hiſp. monumentis apparet eſt Illephonſus. Fuit parentibus & genere clariffimus, ex illuſtri familia Comitum de Orgaz, Monachus primũ, deinde Abbas cœnobij Agakenſis, ſucceſſitq; in Episcopatu Toletano S. Eugenio III. auunculo ſuo (qui ex Monacho Ceſarauguſtano ad eam ſedem aſcenderat) quem cum annis nouem, & duobus menſibus ſanctiſſimè rexiffet, anno Reccesvinti Regis, 18. Chriſti 667. migravit ad Dominũ. Eius vita per Iulianum Pomerium Episcopum Tolet. antem, adfertur à Surio, Tomo 1. de Sanctis. De eodem copioſè agitur in flore Sancto- rum Hiſpaniæ, & in Theſauro Concion. Tom. 2. hac die. Eius & memi- nere Rodericus Archiepiſcopus Toletanus, de rebus Hiſpaniæ, libr. 2. c. 22. Ioannes Vaſeus Brugeniſis in Chron. Hiſpaniæ, pluribus in locis. Franciſcus Tarapha de Regibus Hiſpaniæ in Rege Reccesvinto. Lucius Marinaus Siculus, de reb. Hiſp. lib. 5. Didacus Valera, in Hiſpaniæ chronico par. 3. cap. 31. Ambroſius de Moralibus in chronico Hiſpaniæ generali, lib. 12. cap. 39. & ſucceſſiſſe, ait S. Eugenio III. non autem II. vt male Reueren- dus Baronius annotavit: primus enim Eugeniũ ut ex Vaſeo liquet, mar- tyrio coronatus eſt anno Domini 97. Secundus obiit anno 645. Tertius de quo agitur cum Eccleſiam annos 12. ferè rexiffet, migravit anno 657. cui ſucceſſit Illephonſus: de cuius rebus geſtis, & ſcriptis ſuperius egimus, ſu- ſius, in deſcriptione ramorum huius Arboris.

Martyrij] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, & Gaſſiniſius, hac die; cuius etiam meminit S. Gregorius Papa, libr. 1. Dial. c. 11. & de alio item Sancto eiusdem nominis, Hom. 39. in Euangeliã. Agit de eodem Petrus in Catalogo, lib. 11. c. 98.

NONO CALENDAS FEBRVARI.

IN Pronincia Sureniſi, Sancti Surani Abbatis, qui eleemoſynarum largitionibus adeo intētus erat, ut omnia bona monaſterij in uſus pauperum hilari mente expenderet; tandem ſimilibus operibus ple- nus à Longobardis occiſus migravit ad cœlos.

IANVARI 24.

SVrani] De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Agunt de eodem S. Gregorius lib. Dialog. 4. c. 22. & Trittemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 20. & Petrus in catal. lib. 11. c. 113. Vixit in terris circa annum Domini 570.

OCTA-

OCTAVO CALENDAS FEBRUARII.

Aruernis Sanctorum Proiecti Episcopi, & Marini Abbatis, qui à proceribus eiusdē vr̄bis pro fide Christi grauit̄er uexati constanti fortiq; certamine palmam martyrij adepti sunt. Stabulei Monasterio Sancti Popponis Abbatis, admirandæ sanctitatis uiri.

IANUARI 25.

Proiecti] *Alias Praeieci, de quo Mart. Rom. cum Baronio, Vsuardus, & Molanus in Annotationibus ad eundem Galestinus, & Maurolycus, hac die. Huius uitam adfert Surius Tomo 1. de Sanctis. Hic ex Monacho & Abbate Monasterij Candidinensis in Aruernia factus est eius edis Episcopus, & martyr occubuit an. 670. ut refert Sigebertus in chronico. Petrus item in Catalogo, lib. 3. c. 22. amborum memoriam agit.*

Marini] Qui & Amarinus & Amerinus à multis appellatur, de quo auctores praefati hac item die, & Tritemius de uir. illust. Ordin. S. Ben. lib. 3. cap. 134. Fuit autem Abbas Claroangi in uilla Morago in Aruernia.

Popponis] De quo Molanus in Additionibus ad Vsuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgij, hac die: cuius uita per Euerhelmum Abbatem Altimontensem eius cognatum descripta, refertur hac die à Surio, Tomo 1. de Sanctis: Tritemius item de uir. illust. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 242. eius memoria facit. Obijt Abbas Stabulensis iuxta Leodium anno 1048. etatis suae 70.

SEPTIMO CALENDAS FEBRUARII.

In territorio Parisiensi, Sanctæ Bathildis Reginae, sanctitate, & miraculorum gloria illustris, in cuius obitu speciosa diuini splendoris lux apparuit, & à circumstantibus uisus est Angelorum chorus ei obuiam uenisse, à quibus eius anima remigio alatum & manibus ad caelum deportata est. In Belgio, Monasterio Fossis, Sancti Goberti confessoris, qui in eodem loco quiescit. In Hispania Sancti Isauri Episcopi Aucienfis, qui sanctitate clarus quieuit in pace.

IANUARI 26.

Bathildis] *De qua Mart. Rom. cum Baronio, Vsuardus, & Molanus in annot. Galestinus & Maurolycus, hac die: Tritemius de uir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 112. Aimonius de gestis Franc. lib. 4. cap. 42. & 43. Franciscus Belforestius in Annalibus Francorum lib. 1. cap. 36. & alij plurimi. Hanc reponit Petrus in Catalogo, lib. 3. cap. 59. die 3. calen. Februarij, sed hac die obiisse omnium ferè qui Martyrologia scripsere, consensus affirmat. Fuit uxor Clodouei II. Regis, quo mortuo Monasterium Calense, seu Chellense iuxta Parisum ingressa est, ubi ceteris ministrans*

reliquum vitæ transegit. Fundavit Monasterium Sancti Petri Corbeie in Gallia. Huius acta in Monasterio Rubrouallis integra asseruari, Molanus auctor est. Quod verò Tritemius loco citato dicat monialem fuisse Monasterij Valensii, errore id factum puto scriptorum seu librorum, qui dictionem Valensem, pro Calensi, C, littera in V, mutata, usurparunt. Vixit anno Domini 670.

Goberti] De quo Malanus in Indiculo Sanctorum Belgij, & Galestinus, hac die. Videtur fuisse eiusdem cœnobij Fossensis Monachus, quod tamen adhuc pro comperto non habeo.

Isauri Episcopi] Sive Ansuri; cuius natalem, hac die, annotat Ambrosius de Morales in Hist. Hisp. lib. 16. ca. 3. & verum dicere constat ex Epitaphio huius Præsulis quod tale est.

En quem cernis cauea saxa egit compago sacra præsul
Isauri per omnia Illustrissimi viri. Affatim fuit dogma
sancta, & vita militavit clara. Non extitit anceps de Do-
mini vita, quia sic prorsus valerauit confessio pia. Sinens
cathedra prædicta, conglutinans se norma Monastica,
ibi que egit cuncta, qui Domino congruit, subsequens
Domini voce, requieuit in pace; in puncto namque sa-
cri corporis simul depositio, sub die VII. cal. Februarij.
Era DCCCCLXVI. ætate porrecta per ordinem sexta.

Durius aliquantulum sonat, sed ut erat descripsimus.

SEXTO CALENDAS FEBRUARII.

IN Monasterio Bobacensi, Sancti Mauri Abbatis, cuius vitam vir-
tutibus plenam, uir illustris ac Parricius Dinamius scripsit. Aure-
liano Sancti Adiuti, Abbatis in Carnutensi pago. Cellensi Mona-
sterio depositio Sancti Sulpitij Episcopi Baiensis, & confessoris.

IANUARI 27.

MAURII] De eo Mart. Rom. cum Baronio, Galestinus, Vuardus, & A-
do sub nomine Marij, hac die: & sicut erratum est in equinoco pro-
prii nominis, ita & cœnobij, cum aliqui Bobacensem, nonnulli Beluacen-
sem, alij, ut Ado, Badonensem Abbatem constituent: sed librorum MSS.
& aliorum graniorum auctoritas uirorum, Bobacensem debere legi, nos
edocer. Agit de eodem Petrus in Catalogo, lib. 3. c. 32. Tempus quo floruit
mibi hætenus incognitum.

Adiuti] De quo Petrus in Catalogo, li. 3. c. 31. & Manolytus, hac die.
Hic fuit primo Monachus Mimatensis, deinde Abbas Carnutensis, sed
quo tempore non liquet.

Cellensi Monasterio] Quod est in Hannonia antiquissimum quatuor
mil-

milliaribus à montibus distans, fundatum à S. Gisleno Archiepiscopo A-
theniensi, & Monacho Basiliano, tempore Dagoberti Regis circa annum
Domini 640 sub nomine S. Petri Apost. & tunc cum Cella uocaretur, non
longè post ipsius S. Gisleni mortem denominationem ab eo iuncta cum Vrbe,
in qua constructum est Monasterium, Sancti Gisleni accepit.

Sulpitij] De quo Io. Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in Indiculo
SS. Belgij, & Galestinus, hac die. Monachum hunc fuisse S. Gisleni, con-
iectura ducor illorum uerborum Patris nostri, que in Martyrologio il-
lius cœnobij legitur, sic enim habent, Deposito Sancti Patris nostri
Sulpitij.

QUINTO CAL. FEBRUARII.

Tornoduri in Rhemorum finibus in Monasterio Reomensi, de-
positio Sancti Ioannis Presbyteri uiri Dei, eiusdem cœnobij
Monachi.

IANUARI 28.

Reomensi] Sic habet Vsuarius, alij uerò ut Baronius, Rhemensem le-
gunt, hac ut reor, ex causa, quod in Rhemorum finibus situm sit cœ-
nobium istud. Reomagensem uerò, seu Reomensem debere legi ex Vsuar-
do, & Molano ad 17. calen. Maij didicimus.

Ioannis] De quo Vsuarius, Beda, Martyr. Rom. cum Baronio, & Ga-
lesinius, hac die. Gregorius Turon. de gloria conf. cap. 87. eius vitam de-
scribit Surius. Tomo 5. de eodem agit die 22. Septembris, quo vitam eius
ex MS. adfert.

QUARTO CAL. FEBRUARII.

Luniacensi Monasterio, Deposito Sancti Gelasij Papæ, huius
nominis secundi. Qui cum ex Monacho Sacri Monasterii Casi-
nensis ad Pontificij summi culmen prouectus esset, pro Ecclesiæ liber-
tate tuenda impiorum hominum factionibus, & maximè Henrici V.
Imp. agitatus, & ab eius assecclis etiã uerberibus indignissimè acce-
ptus, tum in ea iniuria, ut Christi uicariũ decebat, Christi mansuetudi-
nè præ se tulit; tum etiã Ionæ exēplo ad sedandã tempestatem pro-
pter se ortam, abiit in Galliam, ubi in eo Monasterio Pleuresi cor-
reptus uir sanctissimus diem clausit extremum, Pontificatus sui anno
primo, die quinto, Christi Domini, 1119. & in eodem sepultus est in-
tra Crucem & Altare post Chorum.

IANUARI 29.

Gelasij] Hac die obiisse attestantur, tum Chronicon Cas. lib. 4. ca. 66.
tum alij recentiores, qui de uicis Rom. Pontificum scribunt. Sancti-
tatis uerò eius testimonium ferunt, Dominus Petrus Diaconus, S. E. Rom.

Cardinalis in eo, quem de sanctis Monasterij Casinensis scripsit Libello, cap. 64. & Platina, in eius vita, Chroniconq; Cluniacense MS. in Pontio Abbate; quod apud me est. Plura de eodem reperies in descriptione nostra Cardinalium, & Pontificum, Ordinis Monastici.

TERTIO CALENDAS FEBRUARII.

A Pud Malbodium Hannoniæ Monasterium, Sanctæ Aldegundis Virginis, quæ tempore Dagoberti Regis Francorum, ex nobili genere progenita, uirginitatis propositum, Angeli admonitur, elegit: à quo ut in eodem perseveraret sepius confortata, nouissime cum magna claritate cœlestis luminis, ad uitam migravit æternam. In Buchonia Fuldensi Monasterio, Deposito Sancti Amnichi Scoti, Monachi reclusi, in cuius morte, ad eius declaranda merita, uisiones cœlestium luminum apparuere, & psalmodia ad eius sepulchrum diuinitus emissa audita est. Burgis in Hispania, Sancti Adelelmi.

IANUARI 30.

Malbodium] Est per celeberrimum nunc Oppidum Hannoniæ, & in eo Dominarum Collegium, Ordinis S. Benedicti, quarum Dominio ipsius oppidum subiecitur. Habetq; illius loci Abbatissa ius eudendi monetam plumbeam, quæ per totum eius Dominium expenditur.

Aldegundis] De qua Vsuarius, Ado, Beda, Martyrolog. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in Indiculo SS. Belgij, Galestinus, & alij, hac die. Huius vitam ab Hucbaldo Monacho Elnonensi S. Amandi, descriptam, qui obiit 930. adfert Surius, Tom. 6. die decimo tertio Nouembris. Agit de eadē paucis sub nomine Andegundis Fræcisce de Rosieres, Tom. 4. Stemmatū Ducū Lotharingiæ, & Petrus Cratepolius, Minorita Coloniensis, in Libro quem composuit de Episcopis Germaniæ.

Ex nobili genere progenita] Fuit enim filia Sancti Vauberti huius nominis quarti, sexti Hannoniæ Comitis, & Bertildæ filie Bertharij Turingiæ Regis: egitq; primam Abbatissam Malbodiensis cœnobij, quod ipsa extruxerat; sororem habuit Sanctam Vvaldetrudem monialem Castriloci, de qua quinto idus Aprilis agemus. Flornit circa annos Domini 590.

Fuldens Monasterio] Quod est totius Germaniæ ditissimum, fundatum à Sancto Bonifacio Episcopo Moguntino, & Germanorum Apostolo circa annum Domini 760.

Amnichi] Quem hac die obiisse refert Io. Trittemius de uir. ill. Ord. S. Ben. li. 3. c. 244. In huius cella post modum S. Marianus Scotus decem annis inclusus habitauit. Moritur Amnichadus anni 1043. De eo itaq; agit Cratepolius de Episcopis Germaniæ, sed reponit eum die Calendarum Februarij, & Annuchardum uocat.

PRIDIE CAL. FEBRUARIJ.

Romæ, Deposito Sancti Stephani, huius nominis quarti, dicti Tertij. Hic sublato duorum Pontificum, de Romano principatu aduicem certantium schismate, Pontificatus sui initio, maxima Synodo in Basilica Lateranensi congregata, multas saluberrimas pro Ecclesia Dei constitutiones fecit, quas inter, illa fuit, vt nullus laicus audeat in summum Pontificem se eligi procurare, nisi qui per distinctos gradus Ecclesiasticos ascendens, Diaconus, Presbyter, aut Episcopus, factus fuerit. Synodum insuper Constantinianam de abradendis sacris imaginibus abrogauit, quas vbique locorum in templis restitui mandauit. Concilioque finito Deo Opt. Max. gratias retulit, supplicationibus ad hoc opus à Lateranensi Ecclesia, ad Sancti Petri Basilicam institutis, ipso Sancto Pontifice, omnibusque, qui tum aderant, nudis pedibus, maxima cum deuotione, & religione, incedentibus. Hisque bonis operibus plenus migravit ad Christum.

IANVARIJ 31.

Stephani] *Eum hac die obiisse testatur Panuinus in Epitome Pontific. Rom. & alij uitæ huius Pontificis scriptores. De cuius sanctitate pulcherrimum adfert testimonium Platina in eius uita. Reliqua eius acta, quorū tempore floruerit, require in descriptione hac nostra de Pontificibus, à Monachismo, ad summum Sacerdotium euectis. Maurolycus, & Felici de eodem, die 2. Augusti.*

FEBRUARIVS.

CALENDIS FEBRUARIJ.

Rataui in cœnobio S. Benedicti, Deposito Sancti Aufonii, cognomento Peregrini, Ord. Camaldulensis, qui exemplo S. Alexii, duabus sororibus suis, monialibus feruens, in cognitus ad mortem usque, permansit, & tandem bonis operibus plenus, quieuit in pace. In Castro Florentino, Sanctæ Verdianæ reclusæ Ordinis Vallis Umbrosæ, miraculorum gloria, & prophético spiritu, claræ.

FEBRUARIJ 1.

Antonij] *De eodem Camaldulensium Monachorum Tabula a Domino Senero Patauino Monacho S. Marci Mantuæ, ad me transmissæ, hac die. & Molanus in addition. ad Vsuarium die 30. Ianuarij; quo die similiter eum reponit Bernardinus Scardeonius historia Patauina lib. 2. classe. 6. ubi uitam eius breuiter describit. Mortalitatibus autem sarcina deposita, immortalitatis stola hac die, indutum fuisse*

Cc 3 da-